

Hur blir man sociolog (och andra svåra frågor)?

juni 3rd, 2011 av Martin Berg - [Allmänt](#), [Politik](#) - [Redigera](#)

I början av 2011 lät forskarna [Niclas Berggren](#), [Henrik Jordahl](#) och [Charlotta Stern](#) publicera en [undersökning](#) av partisympatier bland svenska samhällsvetenskapliga forskare. Undersökningen kommenterades i en rad olika sammanhang där sociologer vid återkommande tillfällen pekades ut som en grupp med suspekta politiska sympatier. Under rubriken "[så röstar kvakademikerna](#)" skriver ledarskribenten Per Gudmundson i raljerande ordalag att undersökningen i fråga visar att en stor del av sociologerna sympatiserar med vänsterpartiet. Med en analytisk skärpa som enbart en ledarskribent på [Svenska Dagbladet](#) kan frambringa frågor han sig sedan "om man blir vänsterpartist av sociologin eller tvärtom".

Denna lustighet markerar ett tydligt brott i sociologins historia med tanke på att [Peter Berger](#) i början av 1960-talet noterade att det finns mycket få skämt om sociologer. I sin bok [Invitation till sociologi](#) kommenterar han detta faktum:

Detta är sorgligt för sociologerna, särskilt om de jämför sig med sina mer gynnade sysslingar, psykologerna, som i stor utsträckning har övertagit den sektor av amerikansk humor som förr upptogs av prästerskapet. En psykolog som presenteras som sådan vid en bjudning blir omedelbart föremål för ansenlig uppmärksamhet och besvärad munterhet. En sociolog kommer under samma förhållanden troligen inte att möta större reaktion än om han hade presenterats som försäkringsman.

Orsaken till detta förargliga ointresse finner Peter Berger i det faktum att sociologer inte ingår i den allmänna föreställningsvärlden i lika hög grad som psykologerna gör. Denna tanke var en viktig utgångspunkt för oss när vi påbörjade arbetet med sociologerna.se eftersom vi upplevde att sociologin och dess analytiska fördelar inte uppmärksammades i tillräckligt hög grad. Vi ställde oss frågan om det fanns ett tillräckligt intresse för sociologi i Sverige och funderade över om vi kanske skulle skriva på engelska för att åtminstone få några läsare. Till slut bestämde vi oss för att skriva på svenska och ständigt ha i åtanke att vi ska skriva sociologi för dem som inte nödvändigtvis är sociologer.

Det har nu gått en dryg månad sedan vi publicerade det första [inlägget](#) och vi har sedan dess publicerat 16 [texter](#) med varierande tematik som tillsammans omfattar drygt 12000 ord och som har blivit föremål för diskussion och kommentarer omfattande ungefär 5000 ord. Under denna tidsperiod har vi haft drygt 3000 besök från knappt 1800 unika besökare som i genomsnitt tillbringar strax under fem minuter på bloggen för att läsa ungefär 3,5 sidor per besök. Att en nystartad sociologisk blogg får så pass många besök och leder till förhållandevis hög grad av interaktion är fascinerande och kan fungera som en fingervisning om att det finns ett behov av sociologisk reflektion och information om sociologisk forskning. Måhända är vi på väg mot en situation där Peter Bergers oro kan stillas och det blir möjligt att skämta om sociologer på ett något mer finurligt sätt än vad Per Gudmundson lyckades med i ovan nämnda artikel.

Det engagemang som ligger bakom sociologerna.se väcker en rad frågor om vad det innebär att vara sociolog och att tänka sociologiskt. Hur blir man sociolog? Det är en fråga som inte sällan ställs på Google (dock inte lika ofta som frågan "hur blir man social") men som i flera avseenden är svår att besvara. Givetvis går det att plugga sociologi för att därefter ha den formella behörigheten att kalla sig för sociolog. Oavsett om studierna bedrivs i [Lund](#), [Uppsala](#), [Stockholm](#), [Göteborg](#) eller [Halmstad](#) så kommer frågan om vad sociologi är och vem som kan betraktas som sociolog att dyka upp. Det kommer troligtvis att förklaras att sociologin ofta faller tillbaka på klassisk respektive modern teoribildning och att sociologin är en fråga om att, med viss teoretisk och metodologisk variation, utforska övergripande frågor som ofta formulerades redan i sociologins barndom. Kanske kan det vara fråga om hur [social sammanhållning](#) är möjlig eller hur maktrelationer och sociala hierarkier når legitimitet. Betyder i sådana fall detta att sociolog är något man kan "vara" eller är det snarare något som måste levas och praktiseras genom att jämt och ständigt göra sociologi?

Frågan om vad som legitimt kan betraktas som sociologi har flertalet seminarier och konferenser försökt avhandla under årens lopp. Det kanske kan tyckas vara lite märkligt att det inte finns någon överenskommelse om vad sociologi är i sammanhang där alla deltagare antingen är doktorer, docenter eller professorer i ämnet. Skulle något liknande kunna ske om diskussionen rörde naturvetenskapliga ämnen

såsom exempelvis fysik eller matematik? Trots min begränsade kunskap i dessa discipliner tvingas jag svara nej eftersom sociologi snarare är att betrakta som en praktik som ständigt står i relation till den samtid vari den praktiseras och som dessutom utgör föremål för analys. Det är av den anledningen som sociologerna.se uttryckligen har "samtiden som destination" och vi är övertygade om att sociologin ständigt måste omvandlas i takt och samklang med att världen runt omkring oss förändras.

Med sociologerna.se vill vi göra sociologin "social" genom att engagera oss i vår samtid och bjuda in till diskussion och reflektion. Vi vill öppna upp forskningsprocessen (på ett sätt som har beskrivits i ett tidigare [inlägg](#)) och visa att sociologi är en fråga om praktiker och processer snarare än leverans av färdigtänkta alster. Vi vill ställa frågor som förhoppningsvis leder till vidare samtal. Utan våra läsare är det en omöjlighet och vi vill gärna veta mer om vad ni tycker om vårt arbete och de texter vi skriver. Ni är mer än välkomna att kommentera och att dela med er av era tankar. Lika välkomna är ni att "gilla" oss på [Facebook](#) för att på det sättet kunna följa och engagera er i det som händer på den här sajten.